

Příběh Vladimíra Rudajeva

Zpracovaly: Nicol Filipová, Adéla Krouželová, Eliška Myšková, Veronika Zemanová, ZŠ T.G.M. Poděbrady

1 Eliška: Vladimír Rudajev se narodil roku 1938 a od malička vyrůstal v Poděbradech. Do Československa jeho tatínek emigroval roku 1919 z Ruska, kde se ujali moci komunisté.

0:13

Bylo to skutečně to přejímání té moci velice drastické. Můj tatínek v tu dobu v Oděse studoval a prostě se rozhodl ještě s jedním kamarádem, že opustí Rusko.

2 Veronika: Oba rodiče vystudovali medicínu a též pracovali v tomto oboru. Během dovolené na Slovensku v 50. letech se otec Vladimíra Rudajeva zastal rolníka, u kterého bydleli. Toho komunisté násilím přesvědčovali ke vstupu do družstva.

0:25 9:36-10:01

A můj tatínek jim řekl, prosím vás, proč toho člověk tak mučíte, vždyť on má celý den před sebou práci, vždyť vy ho naháníte jako se to dělalo za Stalina. To bylo v době kdy už bylo po kultu osobnosti. Tato věta stačila k tomu, aby v noci pro něj přijeli, že pobuňuje a zavřeli ho na půl roku.

3 Áďa: Důsledky tohoto aktu byly však mnohem větší.

0:23 10:10-10:17 *Přišla žádost aby nás, mě i mého bratra, vyloučili ze školy. A já jsem jim vlastně zakličkoval* 10:43-10:57 *Já jsem dělal přijímačky na jaderku, pak jsem byl na elektu, skončil jsem na matfyzu. A za mnou Poděbrady poslali na tu jadernou školu, protože to věděli že jsem tam dělal přijímačky. Já nevím, na kterém děkanátu se to ztratilo, ale ke mně na matematicko-fyzikální fakultu to nedorazilo.*

4 Áďa: Vladimír Rudajev tak dostudoval. Seismologii, tedy vědě o zemětřeseních se věnoval i nadále.

Ale my tady zemětřesení skoro nemáme, zaplaťpánbůh, zatímco v tu dobu byly nebezpečné důlní otřesy, tam dole hynuli lidi, ničily se drahé stroje, já jsem teda dělal seismický výzkum, a dělaly se varovná hlášení, aby třeba v tom dole se přestalo pracovat.

5 Nikča: Jako špičkový vědec působil v Praze, v Akademii věd celých 50 let. Prožil tam i okupaci v srpnu 1968. Vybavuje si, jak si chtěl v jejím začátku koupit zásoby potravin. Šel kvůli tomu přes Štvanický most.

0:17

Tak jsem vešel do samoobsluhy, velký a tam jsem našel tři rybí konzervy, už všechno bylo vyprodané, abych vůbec měl co jíst, a když jsem se vracel nazpátek přes ten štvanickéj most tak už ty tanky tam stály napříč už se těžko dalo projít. No a skutečně z toho šel velkej strach.

6 Eliška: Celoživotní zkušenosti ukázaly Vladimíru Rudajevovi, jak důležité je vzdělání. A to by vzkázal i dnešní generaci.